

[Hastrup.]

allerede, og her er det kun nødvendigt at stille de ændringsforslag, som blev aftalt under boligforhandlingerne. Skønt dette lovforslag om ejerlejligheder allerede blev fremsat første gang den 25. maj i forrige folketingsår og på ny blev fremsat i tinget den 6. oktober i dette folketingsår, har der endnu ikke været afholdt møder i udvalget bortset fra det sættende møde. Jeg ved, at der er mange, som gerne vil i gang med at opføre ejendomme med salg af lejligheder for øje, men de holder sig tilbage, fordi lovforslagets bestemmelser endnu ikke kendes endeligt. Jeg opfordrer derfor til, at der nu kommer lidt mere fart over forhandlingerne, således at ikke blot dette, men også andre af de i boligforliget forudsatte lovforslag kan føres ud i livet.

Jeg kan slutte med at udtale, at mit parti med den velvilje, der er en selvfølgelig konsekvens af, at vi har deltaget i boligforliget, vil medvirke til at gennemføre det her fremsatte lovforslag.

Else-Merete Ross: Ministeren har i sin fremsættelsestale redegjort for hovedpunkterne i forliget, så dem skal jeg ikke komme ind på i enkeltheder.

Rentesikringsordningen er en del af forligsaftalen. Principielt er jeg modstander af at give generelle tilskud til ejendomme, og vi har jo også i de senere år været på vej bort fra den slags tilskud. Grunden til min principielle uvilje mod denne form for tilskud er, at der i disse ejendomme kommer til at bo familier, hvis forhold med hensyn til antal af familiemedlemmer og til økonomi er højst forskellige. Derfor mener jeg, at de midler, som det offentlige vil anvende til boligformål, skal anvendes efter den enkelte families individuelle behov, så de dårligst stillede får den største hjælp, de mindre dårligst stillede får en mindre hjælp, mens de familier, der har råd til selv at betale, hvad lejligheden koster, skal gøre det fuldt ud. En sådan ordning er forudsat i boligforliget gennem boligsikringsordningen, som tager hensyn til den enkelte families individuelle forhold og nuancerer i langt højere grad end den hittidige offentlige støtte. Den sonderer ikke skarpt og brutalt mellem mindst- og mindrebemidlede, men giver hjælpen til huslejen efter en glidende skala.

Det er efter min mening virkelig en social landvinding, som jeg synes er blevet alt for overset i den diskussion, der har været om boligforliget. Når lovforslaget om boligsikringsordningen kommer til behandling her i tinget, håber jeg, at det virkelig vil blive klart for alle, at dette er noget helt centralt i boligforliget.

Det lovforslag, der i oktober blev fremsat om midlertidige driftslån, tages nu tilbage og erstattes af rentesikringsordningen, som jeg finder er et bedre forslag. Men om rentesikringsforslaget vil jeg sige det samme, som jeg sagde om driftslånsforslaget, at jeg mener, det må være en engangslov, som ikke bør gentages. Den må betragtes som en hjælp i en overgangsperiode, indtil det sociale byggeris landsbyggefond gennem binding af en del af lejeforhøjelserne i dette byggeri og gennem garantifonden har nået et sådant omfang, at det kan overtage rentesikringsordningen og klare sin egen finansiering.

Jeg har set adskillige protester fra lejerforeninger i sociale boligselskaber mod denne ordning. Jeg tror, disse mennesker glemmer, at de sociale boligselskaber er grundlagt gennem statens store støtte. Den ideelle tanke, som oprindeligt lå bag grundlæggelsen af disse selskaber, var, at de senere til gengæld skulle yde hjælp til fremtidens byggeri. Gennem landsbyggefondens kan denne idé nu realiseres, og det sociale byggeris slagkraft på finansieringsområdet vil øges meget stærkt. Jeg kan helt give boligministeren ret, når han siger, at solidariteten mellem beboerne og muligheden for selv at deltage i finansiering af nyt byggeri er de to bærende ideer bag det sociale byggeri.

Ministeren nævner de fordele, som rentesikringsordningen har for lejen i nybyggeriet, for langtidsplanlægning, for rationel tilrettelæggelse af byggeprocessen og for bedre muligheder for at gennemføre sanering. Dette sidste håber jeg ikke man vil glemme i de kommende år; det ville være meget ønskeligt, om man inden for en overskuelig årrække fik nedlagt i hvert fald alle korridor ejendomme. Desuden fremhæves det, at rentesikringen yder hjælp netop nu, hvor der kan være eller blive udlejningsvanskeligheder i nybyggeriet, så det ville gå mere eller mindre i stå. Disse fordele opnås for de 12.000 sociale lejlig-